

<http://www.luju.ro/interviu-profesorul-corneliu-birsan-judecatorul-roman-la-cedo-magistratul-rom-an-are-obligatia-sa-aplice-dispozitiile-conventei-si-jurisprudenta-curtii-ignoranta-nu-cred-ca-poa-e-intra-in-discutie-neaplicarea-acestora-poate-fi-invocata-de-justitiabil-in-pr>

INTERVIU – Profesorul Corneliu Birsan, judecatorul roman la CEDO: "Magistratul roman are obligatia sa aplice dispozitiile Conventei si jurisprudenta Curtii, ignoranta nu cred ca poate intra in discutie. Neaplicarea acestora poate fi invocata de justitiabil in promovarea cailor de atac!"

Scris de Adina A.STANCU - Razvan SAVALIUC | Data: 10.01.2012 15:42

De la un om la altul, tot mai multi romani se adreseaza Curtii Europene de la Strasbourg pentru a-si afla dreptatea de care nu au parte in tara lor. A ajunge însă la CEDO nu e un drum ușor și, pana sa fi se faza dreptate aici, trebuie să îndeplinești o serie de condiții și, cel mai important, trebuie să fii înțeles și înțeles în România. Pentru a afla cum funcționează în mod real Curtea Europeană, dar și de ce trebuie românii să-și caute dreptatea în alta parte decât la justiția lor, am realizat un interviu cu renumitul profesor Corneliu Birsan (foto) judecatorul roman la CEDO, pe care îl publicăm în continuare.

Domnule profesor, ce este CEDO de la Strasbourg pe înțelesul justitiabilului de rând? Ce poate face aceasta instanța europeană pentru justitiabilii ale caror drepturi au fost încălcate în România?

Curtea europeană a drepturilor omului de la Strasbourg este o instanță internațională instituită printr-un tratat internațional cunoscut sub denumirea de Convenția europeană a drepturilor omului, încheiată la Strasbourg, la 4 noiembrie 1950, sub egida unei organizații internaționale create în anul 1949, Consiliul European, și intrată în vigoare la 3 septembrie 1963. Prin încheierea acestui tratat internațional care este Convenția, statele semnatarie și-au asumat obligația de a respecta, în cadrul lor juridic intern, drepturile și libertățile fundamentale pe care acestea le prevede, canonizându-le și asigurându-le, prin mijle procedurale adecvate ale dreptului și libertății. În vederea asigurării pe planul dreptului internațional aplicat de Convenție este înțeles că prin ea se instituie un mecanism juridic de control și monitorizare în care statele semnatarie și respecta această obligație, întrucât ea a cunoscut o anumită evoluție în timp - nu însăși în cadrul curții însăși - în care Curtea, în anumite condiții prevăzute de art. 35 din Convenție, Curtea poate fi sesizată cu o cerere, o adresație sau o petiție în justiție, de către orice persoană fizică, orice persoană juridică guvernamentală ori chiar de către un grup de persoane care consideră că, prin activitatea lor, au fost încălcate drepturile și libertățile prevăzute de Convenție ori de protocolurile sale adiționale, curți se ocupă în cadrul Convenției, cel de formularea o asemenea cerere se consideră a fi echivalentul unei acțiuni în justiție. Curtea va examina cererea reclamantului după a anumite proceduri stabilite de Convenție, discutate în Regulamentul ei de aplicare în care va constata că s-a produs o încălcare în cadrul Convenției și va decide în hotărâre de "condamnare" sau stabilirea în cazuri deosebite. Așa vrea să facă cel puțin două precizări: a) în fața Curții se desfășoară un adevărat proces între reclamantul și statul învinuit și statul învinuit are dreptul de a prezenta o apărare în fața Curții, chiar dacă una dintre ele este un stat suveran - sau nu utam ca să spunem într-un cadru de sine de drept internațional public; b) prin hotărârea de "condamnare" a statului în cauză Curtea poate numai să constate că, eventual, s-a produs încălcarea prezintă de reclamant; hotărârea Curții nu poate "restitui" hotărârile interne pe care le-a emis în instanțele interne, întrucât acestea sunt în competența instanțelor interne și Curtea poate doar să constate că s-a produs încălcarea și să stabilească echivalentul unei "satisfacții echivalente" nu este de natura să conducă la o altă concluzie, revine statului în cauză obligația de a asigura, în ordinea sa internă, viabilitatea pentru reclamant a conținutului hotărârii constatate de Curte, de regula prin instituirea unei proceduri de reparație a hotărârii interne, ceea ce dintr-un proces intern prevede după stat în materia penală și în materia civilă. Altfel, în fața Curții nu se reînnoiește procesul intern și se examinează dacă, în cadrul procedurii interne, în acea cauză, s-a asigurat respectarea drepturilor și libertăților garantate de Convenție.

România se află în topul statelor europene cu cele mai multe dosare la CEDO. Este un semn că Justiția română nu funcționează cum ar trebui? Este românul mai procesoman decât alte popoare? Care sunt cauzele care generează acest număr urias de plângeri ale romanilor?

Este foarte adevărat că la 30 noiembrie trecut, după ultimele statistici disponibile, pe rolul Curții se gaseau 12.650 de cauze împotriva României, după Rusia cu 40.850, Turcia cu 15.950 și Italia, cu 13.900; dacă ne raportăm la numărul de locuitori, putem observa că țara cu un număr semnificativ mai mic de locuitori decât țara noastră au un număr mare de cauze pe rolul Curții: Moldova, 4250, Serbia, 6650. Dar asemenea statistici sunt, cred, instanciare, interesarea problemei "de fond" în materie în fiecare țară. În definiție, fiecare stat contractant are în fața Curții un conținut specific: Rusia și Ucraina, neexecutarea hotărârilor judecătorești interne și condițiile de detenție; Italia, durata procedurii judiciare și neexecutarea hotărârilor judecătorești interne reparatorii și în materie etc. După parerea mea, problema de "fond" ale țării noastre care conduce la acest număr mare de plângeri adresate Curții sunt mai complexe. Prima dintre ele - și mi se pare că ea va trebui să răspundă de multe ori - este data de organizarea judecătorească, de însăși structura sistemului judiciar care, la ora în care vorbim, nu este corectă, adică examinarea unei cauze sa fie finalizată, în procedură, în fond, în apel și în recurs. Altele, la instanțele superioare în trei etape, dar, ca regulă generală, este în fața Curții să vină răspunsul, da, așa și la noi, numai că, potrivit sistemului judiciar actual, multe cauze încep prin a fi examinate în fond de judecătorii în apel de tribunalele județene respectiv al Municipaliilor București și în recurs de Curtea de Apel și cum în țara noastră 15 asanarea Curții, este evident că s-a creat posibilitatea ca, în același materie sa fie pronunțate soluții diferite. Acest lucru este înțeles, bunăoară, prin faptul că pe rolul Curții sa gasească ca: 1800 de cauze în care sa fi invocată încălcarea dreptului la un proces echitabil prin soluțiile divergente pronunțate de instanțele primare la soluționarea aceluiași probleme de drept. Din tot ceea ce văd ca se discută la noi, am sentimentul că practic toate lumea s-a "rotunjit" cu acest sistem, să vorbesc pește tot de unificarea practicii judiciare, sunt create mecanisme "specifice", ba și mai vorbesc și de "război special" în materie și căru proiect a mai fost făcut și cu...